

Maandag 22 oktober

Een tijdje terug met Louis afgesproken om in de Biesbosch tijdens de herfstvakantie te overnachten. Door de drukte op het werk kreeg ik er steeds meer zin in. Even in een totaal andere omgeving. Kamperen op *Trizonia* wanneer het toch wel wat kouder wordt.

De voorspelling voor vandaag en morgen was gunstig. Droog, zonnig en 's nachts een heldere hemel en dus koud.

Aanvankelijk was ik van plan om in Leur te vertrekken. Helaas de havenmeester heeft ook vakantie en de paaltjes laten echt geen auto door. Naar Drimmelen. Weer wat gedoe met de sleutel. Deze keer kon ik hem niet inleveren bij het havenkantoor want daar was niemand te bekennen. Morgen maar inleveren. Een strak blauwe hemel en een aardige wind. Buitengaats de zeilen gezet en het ijzeren zeil het zwijgen opgelegd. Het was druk met de grote beroepsbakken. Maar goed dat Louis hier niet oversteekt met *LFB Kolibri*.

Het Spijkerboor in. Voorbij de Vissershag een oostelijke koers aanhouden. Even telefonisch contact met de bemanning van de zeilkano en ja hoor, net nadat ik het zeilen opgegeven had, komt er een wit zeiltje achter een bossage tevoorschijn.

Een kapiteinsmeeting op het water. Peddelend en roeiend verder. Motor, roer en zwaard omhoog. Vlak langs de rietkragen met een diepte van zo'n dertig centimeter. We varen om de zuidpunt van

Mijn Fortress en Bruce later in het riet gegooid.
Je weet immers niet wat de wind vannacht zal
doen. We richten een nachtkamp in aan een wiel
in de Palingsloot. Eén tent op de kant en één op

Middelste Jannezand. Vervolgens naar het noorden
om een kreek in te duiken. De Palingsloot staat op
het programma. De sloot wordt zo smal dat roeien

niet meer mogelijk is.
Toch de motor maar
even laten pruttelen.
Louis was de eerste met
nesteldrang. Hij had zijn
kano keurig afgemeerd
aan een wat hoger
gelegen grasplateau.
Trizonia langs het riet
en met de boeg tegen
het grasplateau. De
landvasten maar even
aan het riet bevestigd.

Trizonia. Alles slaapklaar en wij de dijk op langs de Moordplaat. Vrij snel zien we drie reeën. Zij hebben ons ook vrij snel in de gaten en hun vlucht eindigt in het struweel. We lopen in de richting van de Heemplaat. Hier zien we wat recreatie/kamp attributen. Terug naar ons eigen Geduldkamp. Louis geeft zich helemaal aan zijn Struykmaaltijd en ik ga

aan de waterkant lekker wokken. Al met al smaakt het prima. Het is volle maan dus we zien voldoende. Het is een heldere hemel waardoor het lekker afkoelt. Het leven besproken onder het genot van enkele borrels. Louis klaagt over de koude. Als remedie ga ik een stuk voorlezen uit de Zuidpooltocht van Shackleton. Wat hebben wij dan over koude te klagen? Ineens ziet Louis de gevolgen van eb en vloed. De mast van *LFB Kolibri* begint al aardig te

hellen. *Trizonia* ligt muurvast in de modder. Tegen de klok van elf gaan we ter tent. Diep in de twee slaapzakken moet toch warmte te vinden zijn. Dit laatste is gelukkig geen probleem al blijven de voeten ondanks de dikke sokken aan de koudelijke kant. Steeds een ploffend geluid. Niet thuis te brengen. Ik blijf een beetje draaien in mijn slaapzak hoewel ik toch heel comfortabel op de zeesponde lig. Totaal geen idee van de tijd. Ook wel eens aardig. Geen verdere geluiden in de directe nabijheid. Ik kan geen scheepsmotoren op Amer horen.

Dinsdag 23 oktober

Vroeg in de ochtend zwelt het geluid van de A27 aan. Boerentrekkers zijn ook al voor dag en dauw aan de gang. 7 uur, het is al aardig licht. Eruit want mijn voeten zijn te koud. Verbaasd kijk ik vanuit de tent naar het kamp. Alles wit; rijp en vorst.

Afgelopen nacht heeft het twee graden gevoren. Toch goed doorstaan. Aan de wandel. Al snel zie ik de drie reeën weer. Ze wandelen over de dijk langs ons kamp. Even denk ik een foto te kunnen maken van de ree voor de tent. Helaas blijft het bij een wens. Terug naar het kamp. Lekker koffie

zetten. Louis krabbelt ondertussen ook overeind. Hij heeft ook een redelijke nacht gehad zonder temperatuurproblemen. Lekker broodjes gegeten, een tweede ochtendwandeling. Nu langs polder De Plomp. Hier zijn een aantal graafmachines druk bezig met de herinrichting van dit gebied. Een dijk moet verwijderd worden. Dit gebied wordt ook teruggegeven aan de natuur.

Een verlaten zeer goed dichtgespijkerde boerderij wordt met een bezoekje vereerd. Wederom terug. Alles opgeruimd en in de richting van het Steurgat gevaren. Hopen op wind naar het zuiden. Zeilen in de Biesbosch gaat eigenlijk niet. We spreken af in het restaurant van de Vissershag. Tijdens de mooie tocht nog een zilvreiger gezien. Aangekomen in de Vissershag blijkt de tent gesloten te zijn. Vanaf twee uur wordt hier koffie geserveerd. Zo laat? Hier scheiden onze waterwegen. Louis vaart terug naar het Jepegat en ik ga naar Drimmelen. Zeilend de Vissershag uit. Op de Amer staat een koude, wat te zwakke wind. Kraag omhoog, handschoenen aan, muts op. Dit alles moet voldoende zijn. De zeilen gestreken want ik kan niet voldoende vaart maken om veilig tussen de beroepsvaart door te varen. Aangemeerd in Drimmelen. Boot op de trailer, opgeruimd en met een zeer voldaan gevoel naar huis, al is het in de auto wel erg warm.

